

слѣдъ другъ дошлѣ при Царьятъ, нѣ-
 кога мѣ сѣ не аресала толькова колко-
 то прекраснаа Всаирь. Тогава Яссвиръ
 извралъ за себе си свпрѣжница това бѣд-
 ното дѣтѣ, и положилъ на главата
 нейна онази корона, която по преди
 носила вастѣа свпрѣгата мѣ. Яла Ца-
 рьятъ ѿ пѣрвѣ не знаилъ чи Всаирь ѣ
 ѿ родъ Іудейскій, защо нейниатъ на-
 ставникъ Мардохей былъ зарачалъ ней
 да не казва това. Междѣ тѣизи Мар-
 дохей приходилъ на секи дѣнь въ Цар-
 скиатъ домъ и сѣ извѣстѣвалъ заради
 Всаириното здравіе. Въ онава врема
 двѣма Вунѣхы (хадѣмы) сѣ зговѣрили
 да оубѣятъ Яссвѣра. Мардохей, като
 развралъ това, тѣтази ѿбѣвилъ на
 Всаирь, а пакъ тѣа казала на Царьятъ.
 Насѣтнѣ кога испытали и издѣрили ра-
 ботата, Вунѣхити ги оубѣсили, а
 тѣзи работа по Царското повелѣніе
 сѣ записала въ лѣтописецатъ. Я на-
 граждѣніето дѣто требаше да полѣчи
 Мардохей заради достоинството си за-
 бравилосѣ.

т. к.

т. ка.

т. кб.

т. кг.

гл. б.

т. г.